

Cuộc Đời Đấng Christ, 1

David L. Roper

THROUGH THE
SCRIPTURES.COM

Khóa Học: Cuộc Đòi Đấng Christ, 1

Tác Giả: David L. Roper

Khóa học này được triển khai từ cuốn Chú Giải Lễ Thật Cho Ngày Hôm Nay *The Life of Christ, 1*, do Resource Publications xuất bản và cho phép sử dụng.

Tác quyền © 2003, 2016

Tác quyền đã được bảo vệ. Không một phần nào trong cuốn sách này được sao chép dưới bất cứ hình thức nào nếu không có giấy phép của nhà xuất bản.

Kinh Thánh được trích từ Kinh Thánh Việt Nam-Bản Dịch 1934. Phạm Vi Công Cộng

Thông Cáo Quan Trọng

Đây là cuốn sách cho MỘT NGƯỜI DÙNG.

Là học viên của lớp ThroughTheScriptures.com, bạn được phép truy cập tài liệu điện tử này để sử dụng như một phần của khóa học và cho riêng cá nhân bạn để theo dõi khóa học. **Bạn không được phép chia sẻ bản sao dưới bất kỳ hình thức nào.**

Tài liệu này đã được đánh dấu điện tử với tên và địa chỉ email của bạn. **Nếu bạn chia sẻ, bán, cho, hoặc phân phối bất cứ phần nào của tài liệu này cho người khác, trương mục học viên của bạn sẽ bị kết thúc.**

Bạn được phép truy cập tài liệu này và tạo bản sao cho chính cá nhân mình sử dụng. Đề nghị bạn lưu giữ bản sao của tài liệu này ở một vài nơi khác để tránh trường hợp tài liệu bị thất lạc vì lỗi người sử dụng, hoặc vì máy điện toán bị hư hỏng.

LỜI GIỚI THIỆU

BỐN BẢN TƯỜNG THUẬT CỦA SÁCH PHÚC ÂM

Chúng ta sẽ bắt đầu nghiên cứu về cuộc đời của Chúa Cứu Thế Giê-xu như đã được nói trong bốn sách đầu tiên của Tân Ước, mỗi sách được đặt tên theo tác giả của sách đó:

Ma-thi-ơ—một cựu nhân viên thu thuế và là sứ đồ của Chúa Giê-xu

Mác—Giăng Mác, tác giả của sách Công Vụ Các Sứ Đồ, một người truyền giảng trẻ tuổi của thời đại các Sứ Đồ.

Lu-ca—Bác sĩ Lu-ca, người đồng hành với Phao-lô trong một vài chuyến truyền giáo, bao gồm cả chuyến đi đến Rô-ma.

Giăng—Trước là một người đánh cá và sau là sứ đồ “được yêu dấu”.

Nghiên cứu này, một loại nghiên cứu về sự hài hòa của các sách Phúc Âm, sẽ kết hợp bốn bản tường thuật về cuộc đời của Chúa Giê-xu thành một câu chuyện. Sau đó, bài giải nghĩa toàn diện này sẽ được xuất bản theo từng sách Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca và Giăng.

Bốn Bản Tường Thuật về Một Câu Chuyện

Các sách Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca và Giăng thường được gọi là “Bốn sách Phúc Âm,” nhưng thật ra chúng là *bốn bản tường thuật* của một Phúc Âm. Thuật ngữ “các sách Phúc Âm” được dùng để chỉ bốn sách đầu tiên của Tân Ước từ thế kỷ thứ hai hoặc thứ ba.

CHÚ GIẢI LỄ THẬT CHO NGÀY HÔM NAY

Ba sách đầu tiên thường được gọi là “Phúc Âm Nhất Lãm”. “Nhất Lãm” là sự kết hợp của một từ ngữ Hy Lạp giữa từ ngữ “cùng chung” và từ ngữ “xem thấy hay quan sát”. “Nhất Lãm” vì vậy có nghĩa là “cùng quan sát”. Ba sách đầu tiên được gọi là “Phúc Âm nhất lãm” vì chúng trình bày quan điểm giống nhau về Chúa Giê-xu. Tất cả các sách Phúc Âm này đều được viết trước khi thành Giê-ru-sa-lem sụp đổ vào năm 70 S.C.

Sách Giảng đôi khi được gọi là “Phúc Âm quan sát [quan sát bởi một cá nhân]” bởi vì nó có một cách tiếp cận khác so với ba sách kia. Từ “tự quan sát” cũng có nghĩa là truyền đạt tư tưởng của người nhìn thấy tận mắt. Bản tường thuật của Giảng có lẽ đã được viết sau so với ba bản trước vào khoảng thập niên 90 S.C.

Tại Sao Phải Bốn Bản Tường Thuật?

Tại sao Đức Chúa Trời ban cho chúng ta bốn sách bao gồm một thời gian giống nhau và cùng một câu chuyện? Trong Kinh Thánh một sách bao gồm nhiều thời gian khác nhau (nhiều sự kiện trong I Sa-mu-ên đến II Các Vua cũng được ghi chép lại trong I Sử Ký và II Sử Ký.), nhưng bốn bản tường thuật của cùng một câu chuyện là điều không bình thường.

Trong lịch sử hội thánh đầu tiên, người ta suy đoán tại sao có bốn bản tường thuật. Người ta đoán rằng “bốn là con số [biểu tượng] của con người.” Chúng ta không biết tại sao Đức Chúa Trời quyết định con số cụ thể này, nhưng thật ra Ngài đã soi dẫn vào nhiều bản tường thuật để chỉ ra một số lẽ thật :

(1) Bốn bản tường thuật cho thấy câu chuyện của Chúa Giê Su *quan trọng như thế nào*

(2) Bốn bản tường thuật gây ấn tượng về sự cần thiết của việc *xác nhận* câu chuyện về Chúa Giê-xu là *có thật*. Môi-se đã nói rằng: “cứ theo lời của *hai* hay *ba* người chứng, thì sự mới định tội được” (Phục Truyền Luật Lệ Ký 19:15b nhấn mạnh thêm). *Bốn* người làm chứng thì thậm chí tốt hơn.

(3) Bốn bản tường thuật cho thấy *bản chất đa dạng* của Chúa Giê-xu. Một người viết có thể không bao giờ đánh giá đúng về Ngài.

Trong Bảo Tàng Quốc Gia ở tại Luân-đôn có ba chân dung trên một bức tranh sơn dầu của vua Charles đệ

nhất. Trong một chân dung, đầu của ông quay sang phải, trong một chân dung khác đầu của ông quay sang trái, chân dung ở chính giữa cho chúng ta thấy toàn bộ khuôn mặt. Sau đây là câu chuyện về tác phẩm này. Van Dyck đã vẽ bức tranh này cho Bernini, một nhà điêu khắc La Mã, nhờ những bức chân dung này ông có thể tạo nên một bức tượng bán thân cho nhà vua. Bằng cách kết hợp những cảm tượng mà ông nhận được, Bernini đã có thể tạo ra một chân dung “nói”. Một cảnh quan sẽ không đủ.

Có thể sự thật là những sách Phúc Âm này đã được định sẵn để phục vụ cho chính mục đích của những chân dung này. Mỗi sách trình bày một khía cạnh khác nhau về cuộc đời của Chúa chúng ta trên thế gian này. Chúng kết hợp lại với nhau để chúng ta có một bức tranh hoàn chỉnh. Ngài là Vua nhưng Ngài cũng là một Đầy Tớ Hoàn Hảo. Ngài là một Con Người, nhưng chúng ta đừng quên Ngài là Con Đức Chúa Trời.¹

So Sánh Bốn Bản Tường Thuật

Tất cả bốn bản tường thuật đều có cùng một mục đích căn bản—bày tỏ Đức Chúa Giê-xu—tuy nhiên mỗi bản tường thuật đã được viết từ một quan điểm hơi khác nhau, rõ ràng là để thu hút những độc giả khác nhau. Thí dụ về sự khéo léo tường thuật cho những độc giả khác nhau, hãy xem ba chỗ tường thuật về sự cải đạo của Phao-lô trong sách Công Vụ Các Sứ Đồ: Trong Công Vụ đoạn 9, bản tường thuật được viết cho độc giả của Lu-ca; Công Vụ đoạn 22 là một phần tường thuật về lời bảo vệ của Phao-lô trước người Do Thái tại Giê-ru-sa-lem; Công Vụ đoạn 26 là một phần tường thuật về bài giảng của Phao-lô tại thành Sê-sa-rê chủ yếu hướng về vua A-c-ríp-ba. Simon Kistemaker đưa ra lời nhận xét về hai tường thuật cuối này: “Từ cùng một biến cố đó [sự cải đạo của ông ấy], [Phao-lô] đã chọn những từ ngữ khác nhau một cách khôn ngoan, nhấn mạnh những khía cạnh khác nhau trong việc nỗ lực mang Phúc Âm đến cho mỗi nhóm đối tượng ...”²

Nói về bốn bản tường thuật Phúc Âm, hiển nhiên Ma-thi-ơ

¹Henrietta C. Mears, *What the Bible Is All About* (Glendale, Calif.: Gospel Light Publications, 1966), 348.

²Simon Kistemaker, *New Testament Commentary: Exposition of the Acts of the Apostles* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1990), 899.

CHÚ GIẢI LỄ THẬT CHO NGÀY HÔM NAY

đã viết ưu tiên cho người *Do Thái*. Ông trích hàng trăm đoạn Cựu Ước và sử dụng những thuật ngữ quen thuộc với người Do Thái như “Con Vua Đa-vít” (Ma-thi-ơ 1:1). Ông đã trình bày Chúa Giê-xu như là một vị Vua đến thiết lập vương quốc của Ngài! Từ ngữ “vương quốc” xuất hiện năm mươi lăm lần trong sách này. Ông nhấn mạnh đặc biệt rằng Chúa Giê-xu là Đấng Mê-si và đã viết về những lời dạy dỗ của Ngài, vương quốc của Ngài và quyền năng của Ngài.

Không giống như Ma-thi-ơ, Mác dường như đã viết cho những độc giả không phải là người Do Thái. Ông đã loại ra những vấn đề ít hấp dẫn với người ngoại bang như các bản gia phổ. Khi ông viết về truyền thống của người Do Thái, ông thường thêm vào lời giải thích. Nhiều tác giả nghĩ rằng Mác trình bày cho những độc giả người *Rô-ma*; đôi khi ông sử dụng những cụm từ La-tinh trong khi những tác giả khác sử dụng những cụm từ Hy Lạp. Theo Clement tại A-lec-xan-dri-a (150–5 S.C.), Mác nhận được lời yêu cầu của những tín hữu Đấng Christ tại Rô-ma ghi chép lại cuộc đời của Đấng Cứu Thế là những điều ông đã nghe từ Phi-e-ro.³ Mác hình như quan tâm nhiều đến những *việc làm* của Chúa Giê-xu hơn là những lời Ngài đã *dạy*. Ông trình bày Chúa Giê-xu như một người Đầy tớ, một Người giúp đỡ những người khác (Mác 10:45). Ông nhấn mạnh đến các phép lạ của Chúa Giê-xu bởi vì qua đó chúng ta thấy được tình yêu thương và sự quan tâm của Chúa đối với con người.

Giống như Mác, rõ ràng là Lu-ca đã viết cho các độc giả không phải người Do Thái. Tuy nhiên, trong khi bản tường thuật của Mác dường như hướng đến người Rô-ma có khuynh hướng hành động, thì bản tường thuật của Lu-ca cho thấy ông viết cho sinh viên và người tri thức. Nhiều kết luận cho rằng Lu-ca đã có độc giả người *Hy-lạp* trong tâm trí của mình. Bản tường thuật của ông trình bày Chúa Giê-xu là “Con Người” (Lu-ca 19:10) và ông nhấn mạnh đặc biệt về nhân tính hoàn hảo của Ngài.

Bản tường thuật của Giăng có lẽ được viết gần cuối thế kỷ thứ nhất. Nó có những điểm nhấn mạnh đặc biệt riêng. Những khái niệm sai lầm liên quan đến bản tính của Chúa Giê-xu càng ngày càng gia tăng, gây nên sự bối rối trong vòng *những người*

³Clement *Fragments* 4.